

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 81.

2 KRAKOWA DNIA 9 PAZDZIERNIKA 1816 Roku WE SZRODĘ.

Z *Peterzburga d. 28 Sierpnia d.k.*

*Dalszy ciąg urzędzenia chłopów
Estonskich.*

Księga III. Rozdział III. O przestęp-
stwach policyjnych i karze za nie. §. 383

— 379.

Oddział I. Postanowienia ogólne. Po-
licyja gminna, Staroście poruczona, za
wiedzą dwóch wybornych, może skazy-
wać na karę pieniężną do 4ch kilmatów
żyta, a na ciełe może ukarać pałkami od
1 do 10ciu, rozgami od 1 do 3ch wiązek,
i 2 dniowym aresztem. Za większe wy-
stepki odsyła winnego do policyi włościań-
skiej. Miałcy lat więcej 70 i sprawują-
cy urzędy włościańskie, nie mogą być
cieleśnie karani. Pokrzywdzony może od-
stąpić nagrody za swe pokrzywdzenie; ale
ukaranie prawem przepisane nie może być
darowane. Pieniądze z opłaty win idą na
rzecz kassy gminney. Przypadek przestęp-
stwa w tych ustawach nieobjęty, należy
do ogólnych ustaw policyjnych: Kara
pieniężna wartosci 1go kilmatu żyta, równy
jest karze 10ciu pałek; jednodzienny areszt
równy jest karze 20tu pałek; kara 80 pałek
równa jest karze 10ciu wiązek rozgami, i

tak daley w teyże proporcyi.

*Oddział 2. Przestępstwa przeciwko spo-
koyności.* Samowolne i bezprawne zgro-
madzenie się chłopów, jeżeliby się na roz-
kaz gminney policyi nie rozeszli i hałas
robili, karani być mają 25 pałkami: her-
szci surowiey, albo podług okoliczności
odsyłają się do policyi włościańskiej i
ziemskiej. Schadzki do karczem na piia-
tykę, grę w karty, kości, są zabronione:
karczmarz za utrzymywanie kart, kości i
innych gier, i dozwole nie wnie grać w
karczmie, podpada winie pieniężney war-
tości 4ch kilmatów żyta. Za wdarcie się
przemocą do domu i zrobienie hałasu w
nieobecności samego gospodarza, ale w
bytności iego żony i małych dzieci, ka-
rze się od 10ciu do 80ciu pałek, albo pro-
porcyonalną winą pieniężną; jeżeliby go-
spodarz sam był w domu i wypędził na-
chodzącego, i tak nachodzący karze się
40tą pałkami, lub proporcjonalnym are-
sztem. Za rzucone czernidło na chłopą,
iego żonę, dzieci, winowayca przeprasza
obrażonego i płaci winy 3 kilmaty żyta,
albo na ciełe równą odbiera karę. Za ude-

zienie i zranienie, jeżeli większa stąd nie wynika szkoda, winowayca płaci od 10 do 30 kilmatów żyta, albo odbiera karę 30 do 60 pałek.

Oddział 3. O nieposłuszeństwie Zwierzchności i naruszeniu powinnego dla niej uszanowania. Chłop Estoński, będący na służbie za nieposłuszeństwo Panu swemu, jakiegobykolwiek był Pan stanu, idzie do aresztu na 2 — 4 dni, albo bierze 40 — 80 pałek. Za wszelkie nieposłuszeństwo gminney Starszynie, w czasie sprawowania przez nią urzędu, za nieposłuszeństwo gminney i włościańskiej policyi, albo szczególnemu rozkazowi zwierzchności, karzę się 100-lą do 800-lą pałek, lub równą karą pieniężną, lub aresztem; do tej liczby należy ociąganie się lub unikanie od dawania ratunku w pożarze; winny karze się w tym razie od pół do 8 kilmatów żyta, lub cielesnie. Ukrywanie zbiegów wojskowych karze się podług ustanowionych na to w Państwie przepisów. Wychodzący z gminy swej bez paszportów i świadectw podlegają surowey karze, a za trzeciokrotne popełnienie tego występku oddaje się do ziemskiej policyi, która podług okoliczności, może i w rekruty oddać, co się szczególniey stosuje do wychodzących z granic Gubernii Estońskiej. Za ukrywanie zbiegów prywatnych płaci się za każdą porę 2 kilmaty żyta, a za każdy dzień dalszy po 1 kilmacie, i nadto 10 — 40 uderzeń pałkami; jeżeli zbieg był na służbie, wina ta oddaje się tego gospodarzowi. Ktoby wiedział, a nie doniósł policyi, o ukrywaniu bezpaszportnych, odbiera kary 30 do 60 pałek. Nieposłuszeństwo zwierzchnikowi kościołów, wszelki występki przeciwny powadze i świętości reli-

gii, na zaskarżenie pastora, może być karane; bez zaskarżenia pastora, zostawia się się, jak dotąd było, sądowi duchowemu. Za nadużycie władzy policyynnej przez starszynę gminną, idzie zaskarżenie do policyi włościańskiej, a od tej do sądu policyynnego, który podług okoliczności, odsyła winnych do policyi Ziemskiej.

Oddział 4. Występki przeciw obyczajności. Pijany, walaący się po ulicach, jeżeliby żadney nikomu krzywdy lub obrazy nie uczynił, po wytrzeźwieniu się odbiera kary 15 pałek; również i pijący w karczmie do stracenia pamięci, a jeżeliby wszczęł hałas albo bitwę, która wzięta do 60 pałek i nadto nagroda za uczynioną krzywdę. Karczmarz dający chłopowi gorących napitków niepomiernie, i jeżeliby zachęcał do picia, aż do utracenia pamięci, płaci pół kilmatu żyta. Niewiasty za rozpustne życie karzą się różgami od 30 do 60, a pomagające i wiedące do rozpustnego życia płacą 4 kilmaty żyta, i nadto karzą się różgami od 30 do 60 razów.

Oddział 5. O niedopełnieniu urzędów względem zachowania własności. Wszelką szkodę z nieostrożności drugiemu, na osobie lub majątku rządzonej, winny nagrodzić powinien. Jeżeliby wszedł na pole i wrot nie zamknął, a bydłę wszedłszy tam szkodę zrobiło, prócz nagrody za szkodę, płaci winy od 1/2 do 3 kilmatów żyta, albo odbiera karę cielesną. Za rozłożenie ognia w lesie, na łące, na otwartem polu, jeżeliby odszedł nie zagasiwszy, choćby żadney stąd nie wynikło szkody, płaci winy wartość 20 kilm. żyta; jeżeli wynika szkoda, idzie rzecz do Sędziego parafialnego. Za wypędzenie chorego bydłcia na

wygon lub pastwisko, za nieoznajmienie o chorobie w swoim bydłe, płaci winy 2 kilm. żyta.

Oddział 6. Występkę przeciw własności. Jeżeli oszukaństwo, szkoda, kradzież i t. p. mniejsza jest od 5 rubli srebrem wartości, policyia gmianna za nieważne uznaje sprzedaż, zamianę, i t. p. i oszukańca karze 20 — 40 pałkami; również czyni policyia Ziemsta, jeżeli wartości jest od 5 do 20 rubli, i karze od 20 do 60 pałek; Ziemska policyia może dać 80 pałek; radto rzecz ukradzioną właścicielowi się powraca, albo się wartość iey przez winnego płaci. Ktoby trzykrotnie popełnił kradzież, za 4tym razem пойманы, toż, jeżeliby ze wzięciem cudzey własności łaczył się gwałt na ulicy, na drodze w domu, &c. chocty rzecz była mniejszey, jak 5 rubli sr. wartości, winowayca oddaje się do sądu kryminalnego.

Księga IV. Rozdziałów 2, §. 380—518.

O Sądownictwie.

Chłopi Estońscy mają właściwe swe sądy, które stanowią wyrek w imieniu Jego Cesarskiej Mości, a są pod zwierzchnością naczelnie zarządzającego Gubernią. Sądy, dla proszenia pa chłopów Estońskich i na ich gromady gminne, bez względu na stan ich, są: Isza instancya, Sąd gminny; 2ga Instancya, Sąd powiatowy; 3cia instancya, Sąd wyższy ziemski. Chłop Estoński ze skargą na osoby wszelkiego innego stanu, i w sprawie jakiegokolwiek rodzaju, udaje się do Sędziego gminnego, który stara się ich pogodzić, czego jeżeliby nie mógł dokazać, idzie sprawa do sądu powiatowego, a kończy się w Sądzie ziemskim wyższym. Członkowie do wszystkich sądów wybierają się na lat 3. Nikt ze szlachty, róż-

wnie jak i z chłopów, nie może się uchwić od przyięcia urzędu Sędziego, chyba by szlachcie zostawał w służbie państwa, a chłop miał lat 60 wieku, albo równie ieden jak drugi miał 3 różne opieki, lub tak był chory, że z domu wychodzić nie mógł. Sprawy kryminalne należą po dawnemu do sądów na te rodzaje spraw ustanowionych.

Sąd Gminny ma być w każdej parafii kościelney, składa się z iednego Sędziego i dwóch Assessorów. Za Kandydata na Sędziego na konwencie parafialnym podawa i być mogą, posiadający ziemi 12 beczek wysiewu; na Assessorów zaś posiadający lub dzierżawiący ziemi 3 beczek wysiewu, na iedną zmianę, albo wyrównywający tey wartości inny majątek; i żeby nigdy nie byli pod sądem kryminalnym. Kandydaci wybrani po i dnym z każdej parafii, z pomiędzy siebie obierają dwóch Assessorów do sądu gminnego. Obiory odbywają się w domu Proboszcza, który sam utrzymuje protokół elekcyjny. Mogą też być obrani i zostający na służbie u obywatela szlachcica ale za zgodą Pana. Protokół sądowy utrzymuje Proboszcz, a po sam Sędzia. Sąd gminny sądzi sprawy, nieprzechodzące wartości 20tu rubli srebrem. Sędzia gminny może ugodliwym sposobem kończyć sprawy iak naywiększey wartości. Sprawy odbywają się ustnie w języku Assessorów wybranych z chłopów. Protokół w tymże pisze się języku. Wyrek stanowi się większością zdań, Apellacya idzie do Sądu powiatowego, i ma być oświadczona w 5ciu dniach od ogłoszenia wyroku, a w przeciagu dwóch tygodni skarga podaną być powinna. Szlachta może w tych sądach stawać przez umocowanych, chłopci zaś osobiście; stronom nie wolno używać adwokatów. Sędzia, pro-

tokółista i assessorowie wchodząc w urządowanie wykonywają przysięgę. Sędzia nie może oddalać się od obowiązku dłużej nad 3 tygodnie; w chorobie i oddaleniu się zastępuje go zwierzchnik kościelów. Assessorowie biorą od gminy pensyi 6 beczek żyta, albo wartość jego w pieniądzech. Sąd zasiada 2 razy na rok: od 13go Lutego do 23go Kwietnia, i od S. Marcina do S. Katarzyny. W potrzebie Sędzia gmiany może wzywać Assessorów i odprawiać sądy. Posiedzenia sądowe odprawiają się w domu Sędziego, albo Proboszcza.

Będą 3 sądy powiatowe: w Rewlu, Wesenbergu i Hapsalu: składają się z jednego Sędziego i 4ch Assessorów. Sędziemu mianuje naczelnie zarządzający Gubernią z podanych 2ch kandydatów, przez szlachtę na seymiku wybranych; 2ch Assessorów sama mianuje szlachta przez obiór, dwaj drudzy Assessorowie wybierają się przez chłopów z właścicieli lub dzierżawców ziemskich. Sąd powiatowy przybiera sobie i uwalnia sekretarza. Sprawy tylko wyższej 100 rubli srebrem wartości mogą być przenoszone z powiatowego do wyższego sądu ziemskiego w terminie 6cioniedzielnym, po oświadczonej appellacyi w przeciągu dwóch niedziel. Sprawy odbywają się na piśmie, w języku Niemieckim; strony mogą stawać przez umocowanych. Assessorowie mają na rok od gromad gminnych pensyi po 30 beczek żyta, albo wartość ich w pieniądzech; Sekretarz 160 beczek żyta, lub wartość ich w pieniądzech, w połowie od szlachty, w połowie od gromad gminnych. Na wydatki kancelaryi składa się w pieniądzech wartość 120 beczek żyta, także w połowie przez szlachtę, a w połowie przez gromady gminne. Kadencyja sądowa od 3ch Królów do

15 Lutego, i od pierwszego poniedziałku po S. Michale do S. Katarzyny; jednakże i po tym terminie sąd nie ustaje, aż do odsądzenia wszystkich spraw na kadencyja wpisanych.

(Reszta potem.)

Z Wiednia d. 30 Września.

Tymczasowa Dyrekcya Austrvackiego narodowego banku podaie do publiczney wiadomości, iż na mocy naywyższego patentu pod d. 1 Czerwca r. b. wszelkich do kassy banku przez zmianę i zakupienie akcyy za 10 mil. Złr. papierowych pieniędzy w obecności C. K. Kommissarzów d. 1 Października zostanie publicznie na placu przed domem rządowym spalonych. W Wiedniu d. 30 Września 1816.

Adam Hr. Nemes, tymc. Rządca banku.

Ronrad Hippenmayer t. Dyr. ban. Fran. Bogner, tymc. Dyr. banku.

Gazeta w Grecu wychodząca ogłosiła pod d. 22 Września następujący list z Tryestu:

"Od dwóch miesięcy nadeszło do portu tutejszego z Odessy i Alexandryi w Egipcie 160,000 mecow pszenicy, (Meca wynosi pół korca Polskiego.) Z tych znajduje się jeszcze w tutejszych szpichrzach około 100,000 mecow niesprzedanych. Gdy drugi zasiew w królestwie Neapolitańskim i Sycylii dobrze się udał, będą zatem i te kraie mogły znaczną część zboża odstąpić. Staranny oycowski nasz Rząd pozawierał kontrakty na dostawienie znaczney ilości zboża prosto z Odessy do Dalmacyi. Przed zimą nadeydzie tu jeszcze niezawodnie z Odessy i Alexandryi 150 do 180,000 mecow zboża. W zimie nie zbędzie nam tak-

że na dowozie, ho lubo morze Czarne niezdołnem jest w tey porze roku do żeglugi wielkich okrętów, na małych statkach może jednak bydź zboże z Odessy do Stambułu dowiezionem, a stamtąd przez Archipelag dostanie się do naszego portu. — Do portu Liworneńskiego przychodzi także codziennie zboże z Odessy, i niedawno przybyło tam w przeciagu 3 dni 130,000 worków (około 197,000.) Niedawno przybyło tam także co jest do zadziwienia, kilka statków ze zbożem z Hamburga. — Osobliwszem jest zdarzeniem dla Tryestu, iż sprowadzony z Ameryki rż sprzedawany tu jest taniej niżeli Medyolański. Dziś nadszedł tu znowu w 38 dni z Ameryki okręt. „

Z Włoch d. 13 Września.

N. Cesarzowa Kieźna Parmeńska po 55 dniach niebytności powróciła d 5 b. m. do państw swoich, i z najwyższą radością i przychyłnością od swoich poddańych powitaną została. Wszystkie ulice, któremi do stolicy wieździła, były oświecone i wykrzykującym radośnie ludem zapelnione. Nazajutrz było u Dworu zgromadzenie szlachty, a d. 7 odbyła się rada stanu.

Do Genui przybyło niedawno 22 statków ze zbożem z różnych okolic, a do Liworna w 4 dniach 110,000 worków zboża i 40,000 grochu i innych warzyw.

Podług doniesień z Neapolu morowa choroba w Noia zupełnie ustala i związek z tem miastem jest przywrócony.

W Fraskati dało się czuć d. 7 b. m. o godzinie 10 w wieczór lekkie trzęsienie ziemi.

Sąd inkwizycyi rozkazał w Bononii zabrać wszystkie exemplarze pisma, pod tytułem: "O prawie przez Boga Królom

nadanego „, przez Parmeńskiego Franciszкана Bertoli napisanego, który do Rzymu powołany został.

Z Genui piszą pod d. 9 Września: Podług doniesień z Algieru Dey wielu poddańym, których o zdradę obwiniał, własną ręką głowy poucinał. Niektóre korpusy miały nie dopełnić swey powinności, i dowodcy ich unikając zemsty swojego pana, pouciekali w góry. Dey zresztą jest tak dumny iak dawniey i nienawidzi Anglików. Lud jego kocha go nadzwyczajnie. Lord Exmouth odpłynął z swoją eskadrą, lecz niewiadomo dokąd. Korfu przeznaczają na zgromadzenie się wszystkich po morzu śródziemnem krążących Angielskich okrętów. „

Kopania w Pompei stają się dla pięknych kuasztów coraz bardziey użytecznymi. Obok odkopaney niedawno świątyni znaleziono marmur, który posłuży uczonym do rozwiązania wątpliwości względem miary starożytnych. Kawaler Arbiti wyda wkrótce pismo o ważnem tem odkryciu.

Z morza rozeszła się pogłoska, iakoby na morzu Adryatyckiem pokazała się niespodziewanie Turecka eskadra z 15 liniowych okrętów i 6 fregat złożona.

Z Londynu d. 18 Września.

Dziś ziedzie Xże Rejent z Hamptoncourt do Carltonhouse, dla słuchania raportu kryminalnego sędziego w celu zatwierdzenia lub złagodzenia wyroków śmierci. — Xże Rejent kupił od rządu Francuzkiego popiersie Bonapartego ręki Kanowy za 66,000 f. szt. (zapewne franków).

Porucznik Wilson przybył tu w 9 dniach z Genui z listami od Adm. Penrose.

Wiadomo, iż Królowa obiecała przed niejakim czasem podnieść upadającą iuz

w Spitalfeld rękodzielnią iedwabną; nastę-
czeniem iey roboty. Tymczasem Xże Re-
jent dał tey rękodzielni znaczne kommissa
dla swoiey potrzeby, za którego dobro-
czynnym przykładem poszli dwoy inni
Xiążęta familii Królewskiej, czego zape-
wne i wysoka szlachta; czynić nie zaniedba.

Z raportu policyi Londyńskiej po-
kazuje się, iż ludność tey stolicy od roku
1801 do 1811 powiększyła się o 150,000
dusz, a ludność królestwa o 2 ¼ mill. nie
rachując żołnierzy i maytków. Co rok
prawie pociągano pod sąd 7 do 8000 osób.
W Londynie znajduje się 800 domów, w
których skradzione rzeczy przechowują.

Gazeta Goniec pod d. 17 b. m. opisu-
jąc zwycięztwo Lorda Exmouth przenosi
go nad zwycięztwa pod Quesant i Tra-
falgar. W tamtych, mówi, mieliśmy
17,000 ludzi w ogniu, i utraciliśmy w
pierwszem 1078 ludzi w zabitych i ranio-
nych, a w drugim 1584. Pod Algierem
mieliśmy wraz z Hollenderską eskadrą 6500
ludzi w ogniu, a strata wynosi do 853 lu-
dzi w zabitych i ranionych. Walka była
tu zatem krwawsza, niebezpieczeństwo
większe i skutek chwalebniejszy. Algier
liczy 80,000 dusz ludności, wzdłuż bystre-
go brzegu mocno jest obwarowany i iedną
nad drugą wznoszącemi się batteriyami o-
toczony. Na zachodzie ciągnie się ięzyk
ziemi zwany Moło batteriyami mocno o-
patrzoney, oboko którego musiały nasze o-
kręty przepłynąć, dla strzelania do we-
wnętrznego portu. Przed Moło musiały li-
niowe okręty stanąć, ażeby zaniemi pod-
płynąć mogły bombowce; dla tego tak wiel-
ka strata na okrętach Impregnable i Queen
Charlotte, ponieważ na naysiębniejszych

ogień były wystawione. Nigdy przeto nie
było niebezpieczniejszego przedsięwzięcia,
nigdy żadne nie wymagało większey nie-
ustraszonności i wytrwałości; żadne też
nie może się nazwać zupełniejszem zwy-
cięztwem, iako to pod Algierem.

(Urzędowe Angielskie doniesienia o
rzeczoney bitwie są iednak w niektórych
punktach ciemne i niezupetne. O ranieniu
Lorda Exmouth i kontraadm. Milne nie
ma w nich wzmianki. Oprócz Kapitana
Brisbane nikt na ląd niewysiadł. Angiel-
ski konsul w Algierze nie jest po imieniu
nazwany. Przywrócenie mu honoru jest
wprawdzie przepisane, ale nie opisane.
Liczba uwolnionych Chrześcian nie jest
przywiedziona, ani powiedziane kiedy bę-
dący w gębi kraju wydanemi zostaną. Nie
powiedziano nawet czyli konsul na nowo
objął urządowanie. Mówią, że Admirał
chcąc niewinne miasto i spokojnych miesz-
kańców oszczędzić, zaprzestał bombardo-
wania, przejął na przyjęciu warunków,
i t. d. W z lędem wszystkich tych punktów
możnaby czynić zapytania.)

Gazeta Times powstała przeciw pis-
mom Francuzkiem, które nie z nayszyj-
strony wystawiają zwycięztwo pod Al-
gierem. Rewolucyjni pisarze nie łatwo w
pismach Francuzkich (wyraża ta gazeta)
przebaczą Lordowi Exmouth, że okazał,
iż potęga W. Frytanii nie jest osłabiona i
zawsze ieszcze jest wstanie ukarać zdraj-
ców i rabusiów, których przestępstwo zem-
sty wymaga. Jeden z tych Panow mówi,
iż Lord Exmouth zanadto łagodnie obszedł
się z Barbaryczykami. Musi on mieć szcze-
gólniejsze wyobrażenie o łagodności i su-
rowości. Gdy 7000 ludzi padło od kul dzia-

łowych, gdy rozbojnicy przymuszonymi zostali natychmiast zwrócić swoje łupy, nazywają to łagodnością; ale kiedy z pół miliona punktowników acz zapożono z łub 3 pod sąd oddadzą, kiedy kilkunastu bogactwy obławowawych pszustów z kraju wypędzą, w ten czas narzekają, iż reprezentacyja parodowa, zanadto surowo postępuje. Bogdaby z krwi encliwemi poczwarami we Francyi, którzy nazywają się teraz konstytucyonistami i umiarkowanemi, choć w części tak łagodnie w początkach postąpiono, jak dixmouth przeciw Algierczykom! 7 mill. ludzi zostałoby było przy życiu i uczucia moralności nie byłyby w takim iak teraz zamięszaniu, i t. d.

Ucy Algierski musiał Algierskiemu konsulowi za pokradzione rzeczy 3000 piastrow zapłacić. — Kontadm. Milne, którego Impregnable tak wiele pod Algierem ucierpiał, jest rodem z Edynburga i krewnym Lorda Buceugh.

Jożef Sams w Darlington (w Anglii) posiada zupełną kopiją 5 Xiąg Mojżesza, która zdać się mieć 1400 do 1500 lat. Jest ona na dwóch skórkach, dwie stopy szerokich i 6y długich pisana. Mówią, iż ten rękopism dostał się w roku 800 pewney Żydowskiej familii w spadku, i ma być najdawniejszy.

Z St. Domingo nadeszła tu wiadomość, iż rnkoszanie południowey Ameryki port Puerto Cabello ogłosili w stanie opasania, i że Admiral Brion o 3 mile stamtąd do Ocumarja 1500 woyska na ląd wysadził. Wyspy Malgorzaty, Barcelo i Cumana zostawały w ręku Briona. Wysiadle przy Ocumarja woyska mają Puerto Cabello obledz.

Tego rocznie lato polebno jest bardzo do lata 1692. Burnet pisze w swej historii owego czasu co następuje: — "Kłęska, którą Francuzi ponieśli, pochodzi z terażniejszey pory roku, Urodzay zboża bardzo mieli mizerny, a wino w północnych okolicach zupełnie przepadło. W Anglii z powodu zimnego i mokrego lata lękał się się żniw niepomyślnych; plewy trwały bowiem aż do samych żniw. Ale gdy zagrożonemi już prawie byliśmy głodem, raczył się Bóg zlitować, i tak dalece odmienił powietrze, iż nietylko urodzaje dla nas wystarczyły, ale jeszcze znaczne pieniądze weszły do kraju za udzielone zagranicy zboże. Na początku Wrzesnia dały się czuć w wielu okolicach Anglii trzęsienia ziemi, czego doznano także we Francyi, w Niemczech i Hollandyi, bez żadney jednak szkody. „

Prywatny list z wyspy S. Heleny donosi, że gdy Jenerałowa Bertrand odebrała wiadomość, iż mąż iey w Paryżu na śmierć skazany został, ten rzekł na to: "To nic, skazano mnie jako nieobecnego. „ Pani Bertrand znajduje się przy nadziei i poważa bardzo Gubernatorową Lowe, ponieważ ta okazie iey w iey stanie grzeczności. Drewniany pałac, który w Anglii dla Bonapartego zrobiony został, ucieszył go, ale w wielu częściach musi jeszcze być odmieniony. Bonaparte czyta Angielskie gazety i czyni otaczającym go uwagi nad ich osnową. Żywność nie nayobficiej dostarczana jest z przylądka Dobrej nadziei dla wyspy S. Heleny.

Gazeta Gopiec umieściła następujący wyciąg z listu officera z okrętu Newcastle przed wyspą S. Heleny do przylądka w

Londynie pod d. 19 Lipca r. b. Zalecający list Pani A. w Londynie do Pani Balcome na wyspie S. Heleny, zrobił mi przystęp do iey oycy, który właściwie jest tu liwerantym byłego Cesarza. Wszyscy kochamy nadzwyczajnie Adm. Malcolm, i widzimy, że tak on iako i jego małżonka w wielkiej są łasce u Bonapartego. Mniemasz W Pan zapewne, iż w każdym czasie może każdy widzieć i mówić z Bonapartem; lecz przeciwnie; poróżnił on się z tego powodu z Gubernatorem Löwe i nie chce się dać widzieć tylko w ten czas, gdy zechce. Po otrzymanem pozwoleniu od Adm. Malcolm wysiadłem na ląd i udałem się z P. Balcome do Longwood. Miejsce to leży o 5 mil (milę Niemiecką) od stanowiską okrętu Newcastle. Marszałek Bertrand z swoją żoną i 4 dzieci mieszka o milę z tej tu strony od tego miejsca w domku odwoch izbach. Wstąpiliśmy po drodze do niego i zjedliśmy śniadanie. Odchodząc krzyknęło na nas słodsze z jego dzieci: „Rzucicie kwiat liliowy. „ Oyciec spoyrzał na nie, a matka go pochwalila. Gdy przybyliśmy do Longwood kazał się Balcome sam zapowiedzieć. Wyszedł zaraz do niego Bonaparte. Poszli do ogrodu i przechodzili się z kwadrans. Aże ja przyszedłem jedynie w zamiarze widzenia tego niegdyś wielkiego człowieka, czyniłem co mogłem, abym mógł być od niego dostrzeżonem i chodziłem z daleka za niemi. Nakoniec zwracając się Bonaparte postrzegł mnie i pytał się P. Balcome, kto jestem. Na odpowiedź: że oficer z banderowego okrętu Newcastle, odebrał Las Casas, który z kapeluszem w ręku z niemi chodził rozkaz; aby mnie do niego przyprowadził, i zaszczycony od

niego zostałem niskim ukłonem. Las Casas i Balcome mieli odkryte głowy, ja także przymuszony zostałem zdjąć kapelusz; chociaż słońce mocno przygrzewało i głowa mnie z tego rozboleła. Rozmowa zemną była krótka iako następuje: — Wiele W Pan masz lat? — 27. — Zonaty? — Nie. — Jak dawno W Pan służysz? — 12 lat. — Za nadto młody do tak wielkiego okrętu: wiele beczkowy jest? — 1535. — Jakiey wielkości na nim działa? — 24 funtowe i 42 funtowe koronady. (Tu zawołał Bonaparte z wruszeniem: „Moy Boże! „, Pomyślał zapewne sobie iako można jednego człowieka tak wielkimi działami, gdyby iaką twierdzę oblegać! — Byłżeś W Pan na fregacie Egipcyance; którą ją kazałem wystawić? — Byłem. — Gdzież się teraz znajduie? — W Plumucie iako celny okręt. — Jestże tak wielką iako Newcastle? — Nie, nasz okręt nosi 50, a ona tylko 48 dział. — Sądziyszże W Pan, iż gdyby tyle dział miała ile Newcastle, iż zwinęłaby żagle? — Zwinęłaby w 15 minutach. (Tu wrzucił Bonaparte ramionami i rozśmiał się.) — Jakżebyś się W Pan potykał z Francuzkim liniowym okrętem o 74 działach? — Jeżeliby wiatr był tak mocny, iżby dolna bateria była nieczynną, tedy zdobylibyśmy go, ale inaczej nie. — Dobrze!, wia kimże czasie zdobyłbyś 38 działową fregatę? — Mniemasz Francuzką? — Bonaparte uśmiechnął się i rzekł: nie, Amerykańską. — W lociu minutach. (Tu rozśmiał się Bonaparte głośno, pożegnał mnie i wsiadł do powozu, który na niego czekał. — Brakuie nam tu wielu rzeczy; żywności z trudnością można dostać i to ladańskiey, a służba jest przykra. Na obu końcach wyspy, oprócz nadbrzeżnych straży, muszą ustawicznie dwa okręty krążyć.

DODATEK

DO N^{ro} 81.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 9. PAZDZIERNIKA 1816 Roku WE SZRODE.

Z Paryża d. 20 Września.

Król i Xiężna Angouleme oglądali d. 17 artylerją gwardyi królewskiej na placu przed zamkiem Vincennes. J. K. Mość iechał tam w otwartym powozie i miał na sobie mundur Jenerała pułkownika gwardyi. — Owdowiła Xiężna Orleanu odbyła podróż na górę kalwaryi, i wszędzie, towarzyszyły jej okrzyki: Niech żyje Król! Niech żyją Burbonowie.

Na rapport, który Król rozkazał sobie zdać o terażniejszy liczbie tak piechoty Francuakiej, iako też gwardyi Królewskiej, rozkazał zaprzestać dalszego zaciągu do obu korpusów. Codziennie widać wiele żołnierzy z gwardyi idących z tłómaczkami na urlopy z Paryża.

Pierwszy sąd wojskowy w Paryżu zgromadził się d. 18 b. m. pod prezydencyją Jea. porucz. Barona Rogniat, dla sądzienia nieobecnego Jenerała Brayer, i za zdradę przeciw Królowi w dniu 20tym Marca 1815go gdy przywłaściciel tronu pokazał się we Francyi, zostałznacznie na śmierć skazany. — W krotce będą iakże przedsięwzięte sprawy Jenera-

łów Decaen, Grouchy, Ameil i Savary.

Kommissyia budżetowa przenieść miała nad wszystkie plan skarbowy Xcia Gaety (P. Gaudin) byłego ministra skarbu i podać go ma nowemu ciału prawodawczemu za projekt do ustawy.

Stosownie do rozporządzenia Królewskiego z d. 13 Lipca t. zeszłego miało być 14 artykułów konstytucyi na nowo przyzrzanych. Podług tego roczniego zaś rozporządzenia z d. 5 b. m. żaden artykuł konstytucyi nie ma być przeglądany i odmieniony.

Z Bordeaux i Montpellier piszą pod d. 9 b. m. iż w okolicach tamtejszych nastąpiło nakoniec ciągle ciepło, które obiecuie pomysłu zbioru wina, i z tego powodu spadła znacznie cena dawnego.

Ponieważ zabroniono tu przyklaskiwac w kościołach, przeto kaszła teraz zamiast przyklaskiwania, gdy muzyka do brze gra na churach.

Z Drezna d. 26 Września.

Wczoraj o godzinie 7 w wieczor iechał przez nasze miasto N. Król Pruski inkognito pod imieniem Hr. Ruppina, po-

wracając z Teplic, i tyle tylko zabawił ile przeprząg koni wyciągał czasu.

Saska artylerya odbyła niedawno popis, na którym znajdował się Król z całą swoją familią. Podczas tego popisu rzucała także palne race. — Stosownie do rozkazu Królewskiego kassowe bilety zmniejszone bydz mają aż do summy 2,500,000 talarow. — W moc rozporządzenia Królewskiego wybieranem tu będzie od czynszow zaczenaiąc od 21 talarów po 3 feniki od talara na utrzymanie tuteyszey gwardyi narodowej i żandarmeryi. Podatek ten zaczena się wstecz od roku 1814. Wyjętymi od niego są zagraniczni postowie, obywatele służący w gwardyi, duchowni pełniący obowiązki plebanów i woyskowi w aktualney służbie będący.

Od brzegow niższej Eiby d. 24 Września.

Król Szwedzki, który był zastabł, przyszedł już do zupełnego zdrowia.

W Norwegii wiele osób, które za przewinienia przeciw dawnemu rządowi, przez tenże od honoru odsądzone były, przywroczone do niego przez rząd Szwedzki zostały. — [Szkoła główna założona przed 4 laty w Chrystyanii, liczy dotąd tylko 77 uczniów. Na teologią żaden z uczniów się nie zapisuie. — Jesienny połów ryb pod brzegami Nprweskimi jest nader obfity, ale brakuie w kraiu soli na ich solenie. — Król Duński po 6cio miesięczney chorobie przyszedł do zupełnego zdrowia. — W krajach Duńskich tak zamitowano widowska teatralne, iż pomiasteczkach, gdzie niemą aktualnych aktorów, grają mitośnicy sztuki rozmaite.

Wszyscy kupcy w Alburgu w Jutlandyi umowili się pomiędzy sobą, iż na przyszłość nie będą kupować żyta tylko po dług jednostayney wagi.

Kilka Rossyyskich okrętów, pomiędzy którymi jeden linliowy stąją na przedporciu Kopenhagskiem i mają mieć na sobie woyska do Francyi przeznaczone.

Część Kopenhagi, która przez ostatnie bombardowanie Angielskie spalona została, podnosi się z swych popiołów, i tylko już 150 domów pozostaie do wystawienia. — Wasington także prędko po ostatnim spaleniuzabudowany został, a nayspieszniej miasto Moskwa.

Od brzegow Menu d. 26 Września.

Senat Frankfortski wydał już programma uroczystości przy otworzeniu seymu związku Niemieckiego. — Syn Gustawa, który w Frankforcie zamowił na rok mieszkanie, już go wypowiedział. — Była Królowa Szwedzka Fryderyka poiechała z swoim synem z Lauzanny do Medyolanu, gdzie kilka tygodoi zabawi.

Historija, Religii Jezusa przez Hr. Stollberg będzie teraz z rozkazu Oyca S. na język Włoski przełożona.

Król Francuzki posłał Następcy tronu Austriackiego order S. Duchu.

J. Cesarzewiczowska Mość W. Xie Mikołay spodziewany jest w Berlinie d. 30 Września. Towarzyszy mu Jedn. portucznik Lambsdorff. Poźniej przybędzie jeszcze do niego Baron Nicolay, który towarzyszyć mu będzie do Anglii.

*Dnia 7 i 8 Października 1816.
Cena zboż rożnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.*

	1.	2.	3.	4.
	21. gr.	21. gr.	21. gr.	21. gr.
Korzes	42	40	38	36
Pszeniocy	33	32	31	30
— Żyta	21	20	18	17
— Jęczmienia	10	0	15	0
— Owsa	42	40	38	36
— Jagiel	24	23	21	20
— Rzepka	28	27	26	—

DONIESIENIA

Obwieszczenie Licytacji, która na dniu 16 Grudnia 1816 w Wieliczce w tameczney Ces, Król. Dyrekcyi sprzedaży Soli na zadzierżawienie transportu Soli kamienney w Galicyi na rok, od 1go Kwietnia 1817 do końca Marca 1818 naylepiey ofiarującemu, publicznie odprawiona będzie.

1mo Stacye ładowania i odstawiania, tudzież odwozić się mająca ilość Soli, są następujące: — a) Z Niepołomic i Podgórzem wodą do Dworów, Trzykroć sto pięćdziesiąt tysięcy Cetnarów. — b) Z Dworów ładem do Bielska w Szlasku taż sama ilość Trzykroć sto pięćdziesiąt tysięcy Cetnarów. — c) Z Wieliczki ładem do Bielska, Sto tysięcy Cetnarów. — a) Z Wieliczki do Kalwaryi, Pięćdziesiąt do sześćdziesiąt tysięcy Cetnarów. Przytoczyć tu należy, iż na opłatę odwozową z każdej stacyi osobno licytowano będzie; transport jednak przez jedną, i też samą Kompanią z wszelkich wyższych stacyi nierozdzielnie w Dzierżawę objęty być musi.

2do Sol ta częścią w beczkach pakowana, częścią w kruchach, to jest: nie pakowana w beczki podług Cetnara Wiedeńskiego w wadze netto do transportu wydawana będzie, która ze stony Kontrahentów transportowych, bez różnicy gatunków i artykułów Soli przyjmowaną, i odstawianie iey z tym wyraźnym obowiązkiem dla Kontrahentów przyspieszone być powinno, ażeby w żadney z tych stacyi odwozowych, w przeciągu czasu tego Kontraktu, nie zabrakło soli na własną miejscową sprzedaż, ani też na dalsze ciągłe odstawianie teyż z Bielska do Szlaska i Morawy. Z końcem zaś miesiąca Marca 1818 roku powinna być potrzebna ilość dla Bielska zupełnie odebrana, i także odstawiona.

3to Gdyby się wyrażona w rzszym punkcie ilość Soli do jedney lub drugiey stacyi odwozowej dla zmieniomych okoliczności zmniejszyła, lub gdyby się w stacyach, z których się Sol do transportu pobiera, nie znajdowały dostateczne zapasy Soli, więc Kontrahenci mają się tą mnogością kontentować, która im wydana być może, nie mogąc z tego względu pod jakimkolwiek bądź tytułem żądać wynagrodzenia. W przeciwnym razie onowiazani są Kontrahenci większą ilość, niż punktem 1szym oznaczona jest, za kontraktową zapłatę odstawić, ile tego stan wody, pogodne czasy, lub inne okoliczności dozwolą.

4to Na zniknienie Soli przy transporcie, dozwala się jako naywiększa ilość w przewożeniu do Dworów, szybkowey i zieloney kruszkowey (lub w beczkach pakowanej) dobrej Soli, jeden od sta. — W przewożeniu z Dworów do Bielska, ćwierć od sta. — W przewożeniu z Wieliczki przez Kalwaryę do Bielska, jeden i ćwierć od sta. — a przy przewożeniu z Wieliczki do Kalwaryi dla miejscowey sprzedaży pół procentu, z tym jednak wyraźnym warunkiem, iż za ową ilość, któraby od tegoż zniknienia pozostała, Kontrahentem transportowym, żadne wynagrodzenie od Skarbu nie będzie udzielane; w przeciwnym zaś razie, Deces, któryby się nad wyniszczone zniknienie okazał, przez Wekturantów, lub Melnomocników Kontrahentów w Stacyach odwozowych podług na ówczas powszechney podwoyney ceny sprzedarzy, zaraz w gotowiznie wynagrodzony być musi. W Dworach gdzie sprzedarz Soli nie exystuje, to wynagrodzenie podług ceny, jaka w Kalwaryi jest, uiszczonym być ma.

5to Zapłata od frachtu z Niepołomic i Podgórzem do Dworów, w połowie w Wieliczce zaraz po naładowaniu, druga zaś połowa w stacyi odwozowey w Dworach po odebraniu Soli, tamże; za fracht z Dworów do Bielska, po odebraniu całkiem w Bielsku; za odstawianie z Wieliczki prosto do Bielska w połowie po naładowaniu Soli tutaj, druga zaś połowa po odstawieniu Soli w Bielsku tamże; a za odwóz z Wieliczki do Kalwaryi w całości zaraz po odebraniu Soli w Kalwaryi całkiem wydana będzie.

6to Wszystkie te transporta Soli, wodą i ładem, wolne są iak dotąd, gdy fury Solą naładowane lub próżne powracają w C. K. Austryackim Państwie od opłaty myta, mostowego i przewozu, równie i fury z Domu po Soli iadące w Austryackim territorium

uwalniają się od teyże opłaty, jeżeli te przepisane kartki i zaświadczenia miejscowe okażą, niemniej, jeżeli gdy po Soli iadą, lub od teyże powracają, żadnego innego ładunku nie wiozą.

7mo Przystosowanie potrzebnych do szybkiego ułatwienia transportu galarów z potrzebniemi do tegoż ludźmi, iako też utrzymywanie tychże i nymowanie dobrowolnych furmanów, zostawia się całkiem i jedynie Kontrahentom; wyłączaią się jednak owe miejsca, które iak dotąd wzywane bywają do zaopatrzenia solą składu Niepółomskiego i Podgorskiego, iako i do dostawienia materiału do Wieliczki, tudzież i podłani z gór Cyrkułu Bocheńskiego, Myślenickiego i Sandeckiego, którzy do zaopatrzenia Soli tamtejszych magazynów Skarbowych sprzedaży, i do prowadzenia transportu Soli do Węgier zatrzymani być muszą.

8vo Tylko nadzwyczajne wypadki w owych okolicach, przez które transport Soli idzie, i ile przez te, dopełnienie transportu całkiem wykonane byćdoby nie mogło, uwalniają Kontrahentów od obowiązków w tey mierze przyjętych.

9mo Pozwala się Entrepryzie transportowej w temże interesie transportowym na swych galarach używać C. K. orla Austryackiego.

10mo Dla dokładnego wypełnienia, przez Kontrakt przyjętych obowiązków, mają Kontrahenci jeszcze przed rozpoczęciem niniejszego Kontraktu dzierżawczego kaucyą w kwocie Sto dwadzieścia tysięcy Złot. Ryns., w dwóch i pół procentowych skarbowych Obligacyach złożyć, które w przypadku, gdyby warunki kontraktowe, z winy Kontrahentów punktualnie nie były wypełnione Skarbowi, iako zupełna jego własność pozostaną. — Prócz dopiero namienionej kaucyi w papierach Rządowych, zatęcza Entrepryza transportu dla tem większego wynagrodzenia w przypadku gdyby warunki Kontraktowe dokładnie wykonane nie były, wszystkie także swe do użytku transportowania Soli przeznaczone galary wraz z należącemi do tychże narzędziami, iako też i wszystkie własne konie, gdyby się w takowe do transportu wodnego przystosowały, wraz z znajdującemi się w owczym obroku i co wszystko bez wyłączenia, iako własność Skarbową, a to w tym sposobie uważana byćduma, iż toż samo natychmiast do dalszego prowadzenia Defluitacyi Soli, przez Skarb, bez wszelkiej nagrody odebranych byćdmoże. — Z resztą ma być Kontrakt, iako zgasty uważany, gdyby choć jeden z obowiązków przez Kontrahentów przyjętych z ich winy nie był dopełniony. — Kontrahenci wyręcają się także w ogólności w tem przypadku, gdyby kaucya wraz z wyżej rzezonemi narzędziami, lub podług następującego punktu iako Vadium złożony się mająca kwota z strony Najwyższego Skarbu zabrana byćdmiła, powszechniey drogi grawa, i poddać się Wynokowi C. Król. Austryackiey polityczney instancyi.

11mo Naostatek oznacza się, ażeby każdy mający chęć licytowania jeszcze przed znaczeniem licytacyi vadium trzydzieści sześć tysięcy zł. rym. w walucie w gotowiznie złożyć, które wszystkim, którzy transportu nie dostąpili, zaraz po skończoney licytacyi, owemu zaś Kontrahentowi, który się przy transporcie utrzymał, dopiero po podpisaniu kontraktu i po złożeniu w punkcie iotym przeznaczoney kaucyi, zwrocone będzie. — Nakoniec, każdy mający chęć do licytowania, musi się przed znaczeniem licytacyi wykazać, iż prócz ustanowionego vadium w gotowiznie, przepisany kaucya przy podpisie kontraktu, który po skończoney licytacyi, z warunkiem potwierdzenia onegoż przez najwyższą Ces. Kr. Nadworną Kamerę, niezwłocznie ułożony będzie, złożyć, i na siebie obięte obowiązki transportowe w ogólności, i w przeznaczonym czasie, bez niebezpieczeństwa dla Skarbu najwyższego, wypełnić, iest w stanie; do czego zaświadczenia cyrkularne, lub ionych Urzędów, Magistratów, albo Gromad, ze strona ma się dobrze, handel obszerny prowadzi, lub domy posiada, którym prócz szacunku realney wartości, inne dowody do pragmatycznego zabezpieczenia potrzebne, brakują iako też inne nie zaręczające zaświadczenia dostatecznemi nie są. — Niemniej dowody względem zupełney pewności i potrzebney własności strony do takowego przedsięwzięcia w C. K. Austryackim Państwie, nie zaś za granicą mieć potrzeba.